

Karina și cutia miraculoasă

Într-o după-amiază de primăvară, Karina se plimba liniștită prin codru. Totul în jurul ei era minunat și liniștea cuprinsese toată natura.

Dintr-o dată, liniștea a fost întreruptă de un sunet neașteptat ce venea dinspre lac. Karina s-a aplecat să vadă ce se întâmplă – peștii din lac se adunaseră într-un banc sub formă de săgeată îndreptată spre malul celălalt. O lumină puternică, însoțită de o muzică frumoasă, venea din direcția arătată de săgeata formată de pești.

Karina era foarte curioasă. Dorea să știe ce se întâmplă pe mal, de unde vine muzica și lumina așa că a pornit spre acesta. Ajunsă acolo, a căutat și a tot căutat peste tot lumina cea puternică. Deodată a auzit niște voci. S-a speriat și a vrut să fugă, dar curiozitatea ei era prea mare așa că a mers spre vocile ce se auzeau. Dincolo de o grămadă de pietre a văzut o cutie. Din cutie păreau să se audă voci, dar și muzică... A deschis cutia, iar în ea a găsit o pereche de cercei. Când a scos cerceii ceva neașteptat s-a petrecut: a apărut o lumină orbitoare. Timp de câteva minute nu a mai putut vedea nimic în jurul ei. Apoi lumina a dispărut și din ea a zburat o creatură ciudată: avea culoarea roșie cu buline negre, ca o buburuză, dar avea cap, maini și picioare ca un om. Doar că era foarte mică. Mică de tot!

- De undeva s-a auzit un cuvânt.

- Diki!

Karina nu știa cine a vorbit.

- Eu sunt Diki! Spuse mica creatură. Diki Transformarea! Strică acesta. Și, deodată, se dădu de trei ori peste cap și se transformă într-o fată cu rochie neagră și păr roșu ca focul.

Karina a înghețat de frică. Pentru o secundă nu a putut face niciun pas și nu a scos niciun cuvânt. De frică a închis ochii. A simțit că i se înmoaie picioarele și a simțit cum cade pe iarbă. A deschis repede ochii. Era pe marginea lacului, singură.

- Unde a dispărut fata cea ciudată? Se întreabă Karina. Oare a fost totul adevărat sau doar un vis ciudat?